

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີ໑໒໓໔໕໖໗໘

ຜົນຜ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ:

ການເປີດເຜີຍຄວາມນຳສະອິດສະອຽນທັງສີປະການໃນເອເຊກຽນບົດທິດເປດ ແລະ
ຄວາມສຳຄັນຂອງສົງເຫງົາພື້ນໃນຍຸກສະໄໝປັດຈຸບັນ

Jeff Pippenger

2024-02-04

ຄວາມນຳຊຶ້ງທັງສີປະການໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ເປັນຕົວແທນຂອງສົງເຫງົາພື້ນຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່, ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ນັ້ນໄດ້ຖືກຊີ້ແບບໄວ້ໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນທັງສອງນັ້ນເປັນພະຍານເຖິງຈຸດຈົບຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນທັງສອງ—ທັງອັນບູຮານຕາມຕົວອັກສອນ ແລະອັນສະໄໝໃໝ່ທາງຜ່າຍຈົດວິນຍານ—ໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານໂດຍປະຫວັດການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອິສະຣາເອນ ເມື່ອມັນແຍກອອກຈາກຢູດາ.

ເມື່ອອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ສ້າງຮູບລູກງົດຄຳຂຶ້ນ, ພວກເຂົາເພິ່ງໄດ້ອອກມາຈາກອິຢິບ ຕາມການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອານາຈັກໜຶ່ງ. ເລື່ອງຂອງເຢໂຣໂບອາມ, ກະສັດອົງທຳອິດແຫ່ງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອິສະຣາເອນ, ປະກອບມີລັກສະນະເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ. ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຫຼົບໜີໄປຍັງອິຢິບ ຈາກຄວາມພິໄລດຂອງຊາໂລໂມນ. ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາຜ່າຍຄຳພະຍາກອນວ່າ ທ່ານຈະຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດເໜືອສິບເຜົ່າໃນສິບສອງເຜົ່ານັ້ນ ໂດຍຜ່ານສາດສະດາອາຮືຢາ. ກ່ອນທີ່ຄຳພະຍາກອນນັ້ນຈະສຳເລັດ, ເຢໂຣໂບອາມຈະຫຼົບໜີໄປຍັງອິຢິບ ເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງຢູ່ຫ່າງຈາກຊາໂລໂມນ ຈົນກວ່າຊາໂລໂມນຈະສິ້ນພຣະຊົນ.

ແລະເຫດການເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມອອກຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ວ່າ
ອາຮືຢາຜູ້ພະຍາກອນຊາວຊາໂລໂມນໄດ້ພົບລາວຢ່າງກາງທາງ; ແລະທ່ານໄດ້ນັ່ງຫົມເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່ຜົນໜຶ່ງ;
ແລະທັງສອງຢູ່ຕາມລຳພັງໃນທົ່ງນາ: ແລະອາຮືຢາໄດ້ຈັບເຄື່ອງນຸ່ງໃໝ່ທີ່ຢູ່ເທິງຕົນຂອງທ່ານ
ແລະຈົກມັນອອກເປັນສິບສອງສ່ວນ: ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ເຢໂຣໂບອາມວ່າ,
“ຈົ່ງເອົາໄປສິບສ່ວນເພື່ອຕົວເຈົ້າ: ເພາະພຣະຢາເວ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ, ຕັດດັງນີ້ວ່າ, ‘ເບີ້ແມ, ເຮົາຈະສຶກອານາຈັກອອກຈາກມືຂອງຊາໂລໂມນ ແລະຈະມອບສິບຕະກູນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ:
(ແຕ່ລາວຈະໄດ້ໜຶ່ງຕະກູນ ເພາະເຫັນແກ່ດາວວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະເພາະເຫັນແກ່ເຢຣູຊາເລັມ, ນະຄອນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກອອກຈາກບັນດາຕະກູນທັງຫມົດຂອງອິສະຣາເອນ:) ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ລະຖົມເຮົາ
ແລະໄດ້ນະມັດສະການອາຊະໂຕເຣດ ເທບິດແຫ່ງຊາວຊາໂລໂມນ, ເຄໂມດ ພຣະຂອງຊາວໂມອາບ, ແລະມີໂຄມ
ພຣະຂອງບຸດຫລານແຫ່ງອຳໂມນ, ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໃນທາງທັງຫລາຍຂອງເຮົາ
ເພື່ອກະທຳສົງເຫຼົ່າຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາກົດກຳນົດແລະຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ
ດັ່ງທີ່ດາວວິດຂອງລາວໄດ້ກະທຳ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈະບໍ່ເອົາອານາຈັກທັງໝົດອອກຈາກມືຂອງລາວ:
ແຕ່ເຮົາຈະໃຫ້ລາວເປັນເຈົ້ານາຍຕະຫລອດວັນແຫ່ງຊີວິດຂອງລາວ ເພາະເຫັນແກ່ດາວວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດແລະກົດກຳນົດຂອງເຮົາ:
ແຕ່ເຮົາຈະເອົາອານາຈັກອອກຈາກມືຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວ ແລະຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຄຣິສິບຕະກູນ.
ແລະແກ່ບຸດຊາຍຂອງລາວ ເຮົາຈະໃຫ້ໜຶ່ງຕະກູນ
ເພື່ອວ່າດາວວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະມີດ້ວງປະທັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາສະເໝີໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ນະຄອນທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ເພື່ອຈະວາງນາມຂອງເຮົາໄວ້ທຳນັ້ນ.”

ແລະເຮົາຈະເອົາເຈົ້າໄປ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ປົກຄອງຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຈົດວິນຍານຂອງເຈົ້າບາຖະໜາ, ແລະຈະເປັນກະສັດເໜືອສີຣາເອນ. ແລະຈະເປັນວ່າ, ຖ້າເຈົ້າຈະຝັງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບັນຊາເຈົ້າ, ແລະຈະດຳເນີນໃນທາງຂອງເຮົາ, ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງເຮົາ, ໂດຍການຮັກສາກົດເກນແລະພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ກະທຳ; ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະຈະສ້າງເຊື້ອສາຍອັນໝັ້ນຄົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໃຫ້ແກ່ດາວິດ, ແລະຈະມອບອີຣາເອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເພາະເຫດນີ້ ເຮົາຈະໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດຮັບຄວາມທຸກລຳບາກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕະຫຼອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ໃຊໂລໂມນຈຶ່ງພະຍາຍາມຂ້າເຢໂຣໂບອາມ. ແລະເຢໂຣໂບອາມກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະໜີໄປອີຢິບ, ໄປຫາຊີຊີກ ກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ແລະຢູ່ໃນອີຢິບຈົນເຖິງການຕາຍຂອງໃຊໂລໂມນ. ແລະບັນດາກົດຈະການອື່ນໆຂອງໃຊໂລໂມນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳ, ແລະສະຕິບັນຍາຂອງທ່ານ, ມີໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມບັນທຶກກົດຈະການຂອງໃຊໂລໂມນດອກຫຼີ ແລະເວລາທີ່ໃຊໂລໂມນປົກຄອງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມເໜືອສີຣາເອນທັງໝົດນັ້ນແມ່ນສີສິບປີ. ແລະໃຊໂລໂມນກໍໄດ້ລ່ວງຫຼັບໄປກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນນະຄອນຂອງດາວິດຜູ້ເປັນບໍດີຂອງທ່ານ; ແລະເຮໂຫໂບອາມບຸດຂອງທ່ານໄດ້ຄ້ອງລາຊດຳຈາກທ່ານ. 1 ກະສັດ 11:28–43.

ເມື່ອກະສັດໃຊໂລໂມນສິ້ນພະຊົນ ອານາຈັກຈະຕ້ອງຖືກແບ່ງອອກ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມຈະຕ້ອງເປັນກະສັດເໜືອສີຣາເອນ, ແລະ ເຮໂຫໂບອາມ ພະລາຊະໂອລົດຂອງໃຊໂລໂມນ ຈະຕ້ອງເປັນກະສັດຢູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ກ່ອນທີ່ການແບ່ງແຍກຂອງບັນດາເຜົ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ເຢໂຣໂບອາມຈຳເປັນຕ້ອງອອກມາຈາກອີຢິບ.

ແລະ ເຮໂຫໂບອາມໄດ້ໄປຍັງເຊເຄັມ ເພາະວ່າອົດສະຣາເອນທັງປວງໄດ້ມາຍັງເຊເຄັມເພື່ອຈະສະຖາປະນາພະອົງເປັນກະສັດ. ແລະ ຢາຣາໂບອາມບຸດຂອງເນບາດ, ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນອີຢິບ, ເມື່ອໄດ້ຍິນເລື່ອງນັ້ນ, (ເພາະວ່າລາວໄດ້ໜີຈາກພະພັກຂອງກະສັດໃຊໂລໂມນ, ແລະ ຢາຣາໂບອາມອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບ;) ພວກເຂົາກໍໄດ້ສັງຄົມໄປເຊນີລາວ. ແລະ ຢາຣາໂບອາມກໍບໍ່ຊົມເຊີຍອົດສະຣາເອນທັງປວງໄດ້ມາ ແລະ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຮໂຫໂບອາມວ່າ, “ພະບໍດີຂອງພະອົງໄດ້ເຮັດແອກຂອງພວກເຮົາໃຫ້ໜັກ; ບັດນີ້ຈຶ່ງຜ່ອນຜັນການຮັບໃຊ້ອັນໜັກໜ່ວງຂອງພະບໍດີຂອງພະອົງ ແລະ ແອກອັນໜັກທີ່ພະອົງໄດ້ວາງໄວ້ເທິງພວກເຮົາໃຫ້ເບົາລົງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ພະອົງ.” ແລະ ພະອົງໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປກ່ອນອີກສາມວັນ ແລ້ວຈຶ່ງກັບມາຫາເຮົາອີກ.” ແລະ ປະຊາຊົນກໍໄດ້ຈາກໄປ. 1 ກະສັດ 12:1–5

ເລື່ອງລາວກ່ຽວກັບວ່າ ເຮໂຫໂບອາມໄດ້ປະພຶດຢ່າງໂງ່ຈ້າແນວໃດໃນຊ່ວງສາມວັນນັ້ນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເປັນທຶນການປະຕິເສດຄຳບັນຍາຍຂອງພວກຜູ້ຖືຢ່າງໂງ່ຈ້າຂອງລາວ, ແຕ່ການແຍກອອກຂອງບັນດາເຜົ່າໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນມັນຍ່ອມຈະເກີດຂຶ້ນບໍ່ທາງໃດກໍທາງໜຶ່ງ. ນີ້ເປັນຂໍ້ທົດວນສັງເກດໄວ້ທີ່ສຳລັບບົດຄວາມໃນອະນາຄົດ ວ່າຂະບວນການແຍກອອກນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໂດຍສະເພາະວ່າເປັນສາມວັນ. ສອງອານາຈັກໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກດຽວອີກຄັ້ງໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerites, ແລະເມື່ອເຜົ່າເໜືອແລະເຜົ່າໃຕ້ໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກດຽວກັນໃນປະຫວັດຂອງ Millerites, ຊຶ່ງເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການມາຮອດຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 14. ທູດສະຫວັນສາມອົງນັ້ນໃນປະຫວັດຂອງ Millerites ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍສາມວັນແຫ່ງການຕັດສິນໃຈຂອງ ເຮໂຫໂບອາມ. ສີສິບຫົກປີນັ້ນ ເມື່ອທູດສະຫວັນສາມອົງໄດ້ມາຮອດ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844, ກໍແມ່ນສາມວັນເຊິ່ງສັນຍາລັກນັ້ນດ້ວຍ, ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ໂຢຮັນ ບົດທີ 2 ວ່າ ຈະເປັນເວລາທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພຣະອົງຍົກພຣະວິຫານທີ່ຖືກທຳລາຍຂຶ້ນອີກ,

ແຕ່ສ່ວນນັ້ນຂອງການສຶກສານີ້ແມ່ນສໍາລັບບົດຄວາມໃນອະນາຄົດ.

ເມື່ອເຮົາໂປ່ງໃຈໄດ້ປະກາດຄໍາຕັດສິນອັນໂງ່ຈ້າຂອງຕົນໃນຕອນສິ້ນສຸດສາມວັນ, ອານາຈັກທັງຫຼາຍກໍຖືກແບ່ງແຍກອອກ.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອອົດສະຣາເອນທັງບວງເຫັນວ່າກະສັດບໍ່ຟັງພວກເຂົາ ປະຊາຊົນຈຶ່ງຕອບກະສັດວ່າ, “ພວກເຮົາມີສ່ວນຫຍັງໃນດາວວິດ? ແລະພວກເຮົາບໍ່ມີຮະດົກໃນບຸດຂອງເຢຊູ, ໂອ ອົດສະຣາເອນ, ຈົ່ງກັບໄປຫາເຕັ້ນຂອງຕົນເຖິດ; ບັດນີ້ດາວວິດເອີ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງແລບ້ານຂອງຕົນເອງ.” ດັ່ງນັ້ນ ອົດສະຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ຈາກໄປຫາເຕັ້ນຂອງຕົນ.

ແຕ່ສ່ວນບັນດາລູກຫລານຂອງອົດສະຣາເອນທຳໄສຢູ່ໃນບັນດາເມືອງຂອງຢູດານນັ້ນ, ເຮົາໂປ່ງໃຈໄດ້ຊົງຄອບຄອງເໝືອນພວກເຂົາ. ແລ້ວກະສັດເຮົາໂປ່ງໃຈຈຶ່ງສົງຄາດຄາມ ຜູ້ຊົງກຳກັບການສ່ວຍສາອາກອນ; ແລະອົດສະຣາເອນທັງບວງກໍໄດ້ເອົາຫີນຂວ້າງໃສ່ເຂົ້າ ຈົນເຂົ້າຕາຍ. ເພາະສະນັ້ນ ກະສັດເຮົາໂປ່ງໃຈຈຶ່ງຮັບຂົນລົດຮັບຂອງພະອົງ ເພື່ອໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ. ດັ່ງນັ້ນ ອົດສະຣາເອນຈຶ່ງກະບົດຕໍ່ລາຊະວົງຂອງດາວວິດຈົນເຖິງທຸກມື້. ແລະເມື່ອອົດສະຣາເອນທັງບວງໄດ້ຍິນວ່າ ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ກັບມາແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ສົ່ງໄປເຊີນເຂົາມາຍັງທົບະຊຸມ ແລະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາເປັນກະສັດເໝືອນອົດສະຣາເອນທັງບວງ. ບໍ່ມີໃຜຕິດຕາມລາຊະວົງຂອງດາວວິດ ນອກຈາກເຜົ່າຢູດາແຕ່ພຽງເຜົ່າດຽວ. 1 ກະສັດ 12:16–20.

ຄໍາພະຍາກອນທີ່ວ່າ ເຢໂຮໂບອາມຈະໄດ້ຮັບອານາຈັກໜຶ່ງນັ້ນ ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ, ແລະມັນກໍໄດ້ສໍາເລັດໃນເວລາທີ່ລາວໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບ.

ດ້ວຍຄວາມອົດສາທຶນສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ນະຄອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ເພື່ອປະທັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ເຢໂຮໂບອາມຈຶ່ງເລີ່ມຕັ້ງລະບົບປອມແບ່ງຂອງສະຖານນະມັດສະການ, ຖານະປະໂລຫິດ ແລະພິທີການນະມັດສະການ ຊຶ່ງຖືກຊົງກຳນົດໃຫ້ສໍາເລັດໄດ້ແຕ່ໃນເຢຣູຊາເລັມເທົ່ານັ້ນ.

ການກະທຳຂອງເຢໂຮໂບອາມໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບນະມັດສະການປອມແບ່ງຂຶ້ນໃນສົບເຜົ່າທາງເໜືອນັ້ນ ເປັນຄູ່ຂະໜານໂດຍກົງກັບການກະບົດຂອງອາໂຮນ ແລະລູກງົວຄຳ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພະຍານອົກປະການໜຶ່ງ ບໍ່ພຽງແຕ່ຕໍ່ກັບໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕໍ່ການກະບົດໃນປີ 1863 ອີກດ້ວຍ.

ແລະເຢໂຮໂບອາມໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ລາຊະອານາຈັກຈະກັບຄືນໄປສູ່ວົງວານຂອງດາວວິດ; ຖ້າປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຖວາຍບູຊາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະເຢໂຫວາທິເຢຣູຊາເລັມ, ແລ້ວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ຈະຫັນກັບໄປຫາພາຍຂອງພວກເຂົາ, ຄືຮີໂຫໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາ; ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະກັບໄປຫາຮີໂຫໂບອາມກະສັດແຫ່ງຢູດາອີກ.

ເຫດສະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງໄດ້ປົກສາກັນ, ແລະໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳສອງໂຕ, ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ການຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມນັ້ນເປັນພາລະໜັກເກີນໄປສໍາລັບພວກເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົດສະຣາເອນເອີ້ນ, ນີ້ແຫຼະພະຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງອັນຫນຶ່ງໄວ້ທີ່ເບັດເອນ, ແລະອີກອັນຫນຶ່ງລາວໄດ້ນຳໄປຕັ້ງໄວ້ທີ່ດານ. ແລະສົງໃດກໍາຍເປັນບາບ; ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ໄປນະມັດສະການຕໍ່ຫນ້າອັນໜຶ່ງນັ້ນ, ໄປຈົນເຖິງດານ.

ແລະລາວໄດ້ສ້າງວິຫານແຫ່ງສະຖານທີ່ສົງ, ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂລຫິດຈາກປະຊາຊົນຊົນຕຳສຸດ, ຜູ້ຊົງບໍ່ແມ່ນບຸດຫຼານຂອງເລວີ. ແລະເຢໂຮໂບອາມໄດ້ກຳນົດເຫດສະການໃນເດືອນທີ່ເປດ, ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນ, ຄໍາຍກັບເຫດສະການທີ່ມີຢູ່ໃນຢູດາ, ແລະລາວໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ. ລາວໄດ້ຮັດດັ່ງນັ້ນໃນເບັດເອນ, ຖວາຍບູຊາແກ່ລູກງົວທີ່ລາວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ; ແລະລາວໄດ້ໃຫ້ປະໂລຫິດແຫ່ງສະຖານທີ່ສົງທີ່ລາວໄດ້ສ້າງນັ້ນປະຈຳຢູ່ໃນເບັດເອນ.

ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ລາວໄດ້ສ້າງໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເປດ, ຄືໃນເດືອນທີ່ລາວໄດ້ຄິດຂຶ້ນເອງໃນໃຈຂອງຕົນ;

ແລະໄດ້ກຳນົດເທດສະການໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານແຫ່ງອົດສະຣາເອນ; ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງແທນບູຊາ, ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ. 1 ກະສັດ 12:26–33.

ການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຈັດໃຫ້ມີແນວຄວາມຈິງອີກສາຍໜຶ່ງເພື່ອນຳໄປວາງທັບເທິງການກະບົດຂອງອາໂຣນ, ການກະບົດຂອງເຂົາສັດໂບຣແຕສຕັ້ງໃນປີ 1863, ແລະການກະບົດຂອງເຂົາສັດຮີໂບລິກັນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ມັນໄດ້ຂະຫຍາຍຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃຫ້ກວ້າງອອກ. ໃນການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງວິທີການທີ່ລູກກຳນົດໄວ້ແຕ່ເດີມສຳລັບການຄັດເລືອກຖານະບຸໂຮຫິດ.

ກ່ອນໜ້າການກະບົດ, ລູກຫົວປີຂອງທຸກເຜົາໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕຳແໜ່ງປະໂຮຫິດ. ແຕ່ໃນການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ, ມີແຕ່ເຜົາເລວີເທົ່ານັ້ນທີ່ຍືນຍົງຢູ່ຜ່າຍໄມ້ເຊ. ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປ່ຽນແປງວິທີການທີ່ລູກກຳນົດໄວ້ໃນການຈັດຫາບຸດສຳລັບຕຳແໜ່ງປະໂຮຫິດ, ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ມີແຕ່ວົງຕະກູນຂອງເລວີເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະປະກອບເປັນຕຳແໜ່ງປະໂຮຫິດ.

ແລະເມື່ອໄມ້ເຊເຫັນວ່າປະຊາຊົນເປຣີຍກາຍ;
(ເພາະອາໂຣນໄດ້ຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປຣີຍກາຍເພື່ອຄວາມອັບອາຍຂອງເຂົາທຳມາກງສັດຕູຂອງເຂົາ.)
ໄມ້ເຊຈຶ່ງຍືນຍົງທັບຕູຄ້າຍ ແລະກ່າວວ່າ, ຜູ້ໃດຢູ່ຜ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມາຫາຂ້ອຍ.
ແລະບຸດທັງປອງຂອງເລວີກໍໄດ້ຊຸມນຸມກັນເຂົ້າຫາລາວ. ແລະລາວໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ພຣະຢາເວ
ພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ ດັ່ງນີ້ຕັດວ່າ, ໃຫ້ທຸກຄົນຄາດດາບໄວ້ຂ້າງກາຍຂອງຕົນ
ແລະເຂົ້າອອກຈາກປະຕູໜຶ່ງໄປຫາອີກປະຕູໜຶ່ງທີ່ອ້າຍ ແລະຈົ່ງຂ້າທຸກຄົນ, ຈະເປັນພັນຮ້ອງຂອງຕົນ,
ຫຼືສະຫາຍຂອງຕົນ, ຫຼືເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ. ແລະບັນດາບຸດຂອງເລວີກໍໄດ້ກະທຳຕາມຄຳຂອງໄມ້ເຊ:
ແລະໃນວັນນັ້ນມີປະຊາຊົນລົ້ມຕາຍປະມານສາມພັນຄົນ. ອົບພະຍົບ 32:25–28.

ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ບໍ່ອາດແບ່ງພຣະລາຊກົດທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃນການກະບົດຂອງອາໂຣນ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຕັ້ງຖານະປະໂຮຫິດໃໝ່ຈາກເຜົາເລວີ ເພາະຢາໂຣໂບອາມ
“ໄດ້ຕັ້ງປະໂຮຫິດຈາກຄົນສາມັນຕຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ ຜູ້ຊົງບໍ່ແມ່ນບຸດຫລານຂອງເລວີ.”
ການກະບົດໃນຕອນຕົ້ນຂອງອານາຈັກແຫ່ງສິບເຜົາພາກເໜືອ ສອດຄ່ອງຂະໜານກັບການກະບົດຂອງອາໂຣນ
ແລະພວກຄົນໂງ່ທີ່ຕົນລຳ. ການກະບົດນັ້ນໄດ້ກົດຂົນຫລັງຈາກການອອກມາຈາກອິຢິບ
ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນທີ່ສັນຍາວ່າຈະມີການສະຖາປະນາອານາຈັກນັ້ນສຳເລັດເປັນຈິງ. ໃນທັງສອງກໍລະນີ
ໄດ້ມີການສະຖາປະນາຖານະປະໂຮຫິດໃໝ່ຂຶ້ນ
ຊຶ່ງເປັນການປ່ຽນແປງຈາກລະບຽບເດີມໃນການຄັດເລືອກປະໂຮຫິດ.

ການກະບົດໂດຍລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກ, ແຕ່ມັນຖືກເພີ່ມທະວີໂດຍເຢໂຣໂບອາມ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ສ້າງລູກງົວຄຳສອງຕົວ ແລະໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນສອງເມືອງ. ເມືອງດານ
ເປັນຕົວແທນຂອງການປົກຄອງຜ່າຍລັດ, ເພາະວ່າດານໝາຍເຖິງ “ການພິພາກສາ”,
ແລະເມືອງເບັດເອນເປັນຕົວແທນຂອງການປົກຄອງຜ່າຍສາສະໜາ, ເພາະວ່າເບັດເອນໝາຍເຖິງ
“ພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ”. ລູກງົວຄຳເຫຼົ່ານັ້ນມີສັນຍາລັກດຽວກັນກັບລູກງົວຂອງອາໂຣນ,
ແຕ່ມີພະຍານເພີ່ມເຕີມຄືການຮ່ວມປະສານກັນຂອງສາສະໜາຈັກແລະລັດ
ຕາມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສອງເມືອງນັ້ນ.
ລູກງົວນ້ອຍແມ່ນຮູບແບບສູງສຸດຂອງເຄື່ອງບູຊາແບບຄົນຕ່າງສາສະໜາ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເຄື່ອງບູຊາພຣະຄຣິດບອມ. ຄຳເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບີລອນ,
ແລະລູກງົວນັ້ນເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ເຫມືອນດັ່ງທີ່ອາໂຣນໄດ້ກຳນົດວັນນະມັດສະການບອມຂຶ້ນ,
ເຢໂຣໂບອາມກໍໄດ້ກຳນົດເທດສະການຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ, ແລະໄດ້ຮັດໃຫ້ແນໃຈວ່າວັນທີຂອງເທດສະການນັ້ນບໍ່ສອດຄ່າ
ອີກກັບເວລາແຫ່ງການນະມັດສະການອັນແທ້ຈິງໃນເຢຣູຊາເລັມ.

ອົງປະກອບທັງປວງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້
ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວໃນຄຳພະຍານແຫ່ງການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມ; ການຖວາຍບູຊາອັນຈອມບອມ
(ລູກງົວ), ພຣະຄຣິດອັນຈອມບອມ (ແທ່ນບູຊາ), ຮູບສັດຮ້າຍ
(ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງສາສນາຈັກແລະລັດ), ວັນນະມັດສະການອັນຈອມບອມ (ວັນອາທິດ) ແລະ
ຖານະປະໂຣຫິດອັນບອມ.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົບເຜົ່າທາງເໜືອໃນຖານະອານາຈັກ,
ແລະການເລີ່ມຕົ້ນຂອງລັດທີ່ເອັດເວນຕິສ ລ້ວນແຕ່ມີອົງປະກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ,
ແລະເມື່ອນຳມາພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ

ພວກມັນກໍຊີ້ບອກອົງປະກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.
ອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ອອກມາຈາກພັນທະນາການແຫ່ງອີຢິບ,
ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຫລົບໜີໄປເພື່ອພົ້ນຈາກການຂົ່ມເຫັງຂອງໂຊໂລໂມນ,
ແລະລັດທີ່ເອັດເວນຕິສແບບມົນເລີໄດ້ຟັງອອກມາຈາກພັນທະນາການຂອງສັນຕະປາປາ.

ຖານະບຸໂຣຫິດຂອງເລວໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເຫດການການກະບົດຂອງອາໂຣນ,
ສ່ວນຖານະບຸໂຣຫິດບອມຂອງບັນດາມະນຸດຊົນຕ່າງໆໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນຄຳພະຍານຂອງເຢໂຣໂບອາມ,
ແລະເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບລັດທີ່ Adventism ແບບ Millerite, ຕາມທີ່ເປີເຕໄດ້ກ່າວໄວ້,
ຊາວ Millerite ເປັນ "ຊົນຊາດທີ່ຖືກເລືອກສັນ, ຖານະບຸໂຣຫິດແຫ່ງກະສັດ, ຊົນຊາດບໍລິສຸດ,
ປະຊາຊົນອັນເປັນກຳມະສິດພິເສດ; ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະປະກາດຄຳສັນລະເສີນຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງເອົັນພວກ
ທ່ານອອກຈາກຄວາມມືດເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ." ຄວາມສະຫວ່າງທີ່ຊາວ Millerite
ຖືກເອົັນໃຫ້ເຂົ້າສູ່ນັ້ນ ແມ່ນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງເພັດພອຍຂອງ Miller
ທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນທຶງສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງ Habakkuk
ອັນໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວໃນປະຫວັດການກະບົດຂອງອາໂຣນໂດຍສອງແຜ່ນຈາລຶກແຫ່ງພຣະບັນຍັດສົບປະການ.
ຄວາມມືດທີ່ພວກເຂົາຖືກເອົັນໃຫ້ອອກມານັ້ນ ແມ່ນຍຸກມືດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວໂດຍຄວາມມືດແຫ່ງການເປັນທາດຢູ່ເອຢິບ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຖືກຢຽບຢຳລົງໂດຍທັງລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະ
ລັດທິສັນຕະປາປາຂຶ້ນມາອີກ, ພຣະອົງໄດ້ກະທຳການນັ້ນໃນຊ່ວງສິບຫົກປີ ຄືແຕ່ປີ 1798 ຫາ 1844.
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານນັ້ນຂຶ້ນແລ້ວ, ແລ້ວໃນຖານະເປັນທຸດຜູ້ຖືພັນທະສັນຍາ,
ພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ຖືກຢຽບຢຳ ແລະ ຖືກທຳລາຍນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ
ພຣະອົງຍັງໄດ້ຊຳລະຄະນະບຸໂຣຫິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຜົ່າເລວີ.

ແຕ່ວ່າ ຜູ້ໃດຈະສາມາດທົນຢູ່ໄດ້ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ? ແລະ
ຜູ້ໃດຈະຍືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປາກົດ? ເພາະພຣະອົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫຼອມຊຳລະ, ແລະ
ເໝືອນສະບູຂອງຜູ້ຊັກຟອກ: ແລະ ພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັງຜູ້ຫຼອມ ແລະ ຜູ້ຊຳລະເຈັບ: ແລະ
ພຣະອົງຈະຊຳລະລູກຫຼານຂອງເລວີ ແລະ ຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດດັງຄຳ ແລະ ເຈັບ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຢາເວດວັຍຄວາມຊອບທຳ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາ ແລະ
ເຢຣູຊາເລັມ ຈະເປັນທີ່ປັດປານແກ່ພຣະຢາເວ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ ແລະ ດັ່ງໃນປີທັງຫຼາຍໃນອະດີດ.
ມາລາຄີ 3:2-4.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ
ແລະໄດ້ຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດໜຶ່ງຜູ້ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລະບົບບຸໂຣຫິດເລວີ, ແຕ່ພໍເຖິງປີ
1863 ພວກເຂົາໄດ້ທຳຊຳການກະບົດຂອງອາໂຣນ,
ແລະລະບົບບຸໂຣຫິດແບບມົນເລີຮ້າຍຕໍ່ໄດ້ປ່ຽນຜ່ານໄປເປັນລະບົບບຸໂຣຫິດແຫ່ງລາໂອດິເກຍ

ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລະບົບບໍ່ໂຮໂຮຂອງເຢໂຣໂບອາມທິຄັດເອົາຄົນຊົນຕ່າງສຸດຂອງມະນຸດ
ແລະໂດຍພວກຄົນໃໝ່ທີ່ຕົນລ່າຂອງອາໂຣນ.

ແຕ່ຄຳພະຍານແຫ່ງການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມມີຄຳພະຍານທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ກວ່າກ່ຽວກັບການກະບົດໃນປີ
1863. ເມື່ອເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການອັນເທັດຂອງຕົນ
ສາດສະດາຜູ້ໜຶ່ງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຕໍ່ສູ້ການກະບົດຂອງເຢໂຣໂບອາມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກປະກອບແບບ
ໄວ້ໃນການທີ່ອັດເວນຕິສ໌ແບບມິນເລີຣາຍຕຳຖືກນຳໃຫ້ຍອມຮັບວັນຊະບາໂຕໃນພຣະບັນຍັດສິບປະການເປັນ
ວັນແຫ່ງການພັກຜ່ອນ.

ເມື່ອອາດເວນຕິສ໌ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະພຣະວິຫານ ພວກເຂົາໄດ້ເປັນຄຳຕົວ
ຕົວແກ່ພວກໂປຣແຕສຕັງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແຫ່ງການເປີດຜະນຶກ
ຊຶ່ງໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798.

ດັ່ງທີ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ລົ້ມວັນສະບາໂຕໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນການເປັນທາດໃນອີຢິບ,
ຄຣິສຕະຈັກໃນຖິ່ນກັນດານກໄດ້ລົ້ມວັນສະບາໂຕເມື່ອຮອດປີ 1798 ເຊັ່ນກັນ.

ແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ ທີ່ພວກມິນເລີຣາໄດ້ນຳມານັ້ນ
ໃນທີ່ສຸດໄດ້ນຳໄປສູ່ພຣະວິຫານ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຕິດຽນການນະມັດສະການອັນເທັດຈິງ

ຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ອອກມາຢ່າງສົມເຊື່ອຈາກຄຳສອນອັນຜິດພາດຂອງຄາທອລິກ. ການນະມັດສະການດວງອາ
ທິດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງຄາທອລິກເໝືອນບັນດາຄຣິດຈັກທີ່ໄດ້ກັບຄືນໄປສູ່ອ້ອມອົງຂອງນາງ.

ການຕິດຽນນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໃນການສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການອັນເທັດຂອງເຢໂຣໂບອາມ.

ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດງານທຳບຸນໃນເດືອນທີ່ເປດ ໃນວັນທີສິບຫ້ອງເດືອນ
ເໝືອນດັ່ງງານທຳບຸນທີ່ມີຢູ່ໃນຢູດາ ແລະທ່ານໄດ້ຖອາຍເທິງແທ່ນບູຊາ. ທ່ານໄດ້ກະທຳຢ່າງນັ້ນໃນເບັດເອນ
ໂດຍຖອາຍບູຊາແກ່ລູກງົວທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ;

ແລະທ່ານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃນເບັດເອນບັນດາປະໂລຫິດແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍຊຶ່ງທ່ານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງຖອາຍເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ທ່ານໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີສິບຫ້ອງເດືອນທີ່ເປດ

ຄືໃນເດືອນທີ່ທ່ານໄດ້ຄິດຂຶ້ນຈາກໃຈຂອງຕົນເອງ; ແລະໄດ້ກຳນົດງານທຳບຸນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອີສຣາເອນ:

ແລະທ່ານໄດ້ຖອາຍເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ. ແລະເບຼຶແມ,

ມີຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ໜຶ່ງອອກມາຈາກຢູດາ ດ້ວຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ ມາຢັງເບັດເອນ:

ແລະເຢໂຣໂບອາມກໍຍື່ນຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມ. ແລະລາວໄດ້ຮ້ອງກ່າວຕໍ່ຕຳນແທ່ນບູຊາ

ຕາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ແທ່ນບູຊາ, ແທ່ນບູຊາ, ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້; ເບຼຶແມ,

ເດັກຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະເກີດມາໃຫ້ແກ່ລາຊະວົງດາວິດ, ໃຢຮຶຢາເປັນຊື່ຂອງລາວ; ແລະເທິງເຈົ້າ

ລາວຈະຖອາຍບັນດາປະໂລຫິດແຫ່ງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ

ແລະກະດູກຂອງມະນຸດຈະຖືກເຜົາເທິງເຈົ້າ. ແລະໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ລາວໄດ້ໃຫ້ໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງ

ໂດຍກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນຊຶ່ງພຣະຢາເວໄດ້ຕັດໄວ້; ເບຼຶແມ, ແທ່ນບູຊາຈະແຕກອອກ

ແລະຂີ້ຖົງທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ. ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ

ເມື່ອກະສັດເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຍື່ນຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ້ອງກ່າວຕໍ່ຕຳນແທ່ນບູຊາໃນເບັດເອນ ທ່ານກໍໄດ້ຍື່ນມືຂອງຕົນອອກຈາກແທ່ນບູຊາ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຈັບລາວໄວ້.

ແລະມືຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍື່ນອອກໄປຕໍ່ຕຳນຜູ້ນັ້ນກໍແຫ້ງໄປ,

ຈົນພຣະອົງບໍ່ສາມາດດຶງມືນັ້ນກັບຄືນມາໄດ້. ແທ່ນບູຊາກໍແຕກອອກດ້ວຍ,

ແລະຂີ້ຖົງໄດ້ຫົກອອກຈາກແທ່ນບູຊາ,

ຕາມໝາຍສຳຄັນທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວ.

ແລ້ວກະສັດຈົງຕອບແລະກ່າວແກ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ,
ບັດນີ້ຂ້ອຍຈະແຈ້ງພຣະຢາວພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ແລະອະທິຖານເພື່ອຂ້ານອ້ຍ,
ເພື່ອວ່າມີຂອງຂ້ານອ້ຍຈະໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນອີກ. ແລະຄົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍອັນວອນຕຳພຣະຢາວ,
ແລະມີຂອງກະສັດໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນດັ່ງເກົ່າ, ແລະກາຍເປັນເໝືອນແຕ່ກ່ອນ.
ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງກັບໄປເຮືອນກັບເຮົາ, ແລະຟື້ນກຳລັງເສຍກ່ອນ,
ແລ້ວເຮົາຈະໃຫ້ບຳເນັດແກ່ທ່ານ. ແຕ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ,
ເຖິງແມ່ນທ່ານຈະໃຫ້ແກ່ຂ້ານອ້ຍເຄັ່ງໜຶ່ງຂອງພະຣາຊວົງຂອງທ່ານ, ຂ້ານອ້ຍກໍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປກັບທ່ານ,
ແລະຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ຫຼືດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ນີ້ເລີຍ:
ເພາະວ່າພຣະຢາວໄດ້ບັນຊາຂ້ານອ້ຍໄວ້ດ້ວຍພຣະຄຳຂອງພຣະອົງວ່າ, ຢ່າກິນເຂົ້າ, ຢ່າດື່ມນ້ຳ,
ແລະຢ່າກັບຄືນໄປຕາມທາງເດີມທັງເຈົ້າໄດ້ມາ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງໄປອີກທາງໜຶ່ງ,
ແລະບໍ່ໄດ້ກັບຄືນໄປຕາມທາງທົ່ວໄດ້ມາເບັດເອນ. 1 ກະສັດ 12:32–13:10.

ຄຽງຄູ່ກັບການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳໃນພະຍານຂອງອາໂຣນ ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ ຍັງລວມເຖິງການສະຖາປະນາ
ຢ່າງເປັນທາງການຂອງລະບົບນະມັດສະການອັນບອມທິເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພະຍານຂອງເຂົາ. ການສະ
ຖາປະນານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການນະມັດສະການທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກອບຂຶ້ນໃນເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລະ ລະບົບບອມແບ່ງຂອງເຢໂຣໂບອາມ. ຕັ້ງແຕ່ 1798 ຈົນເຖິງ 1844
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພົນຂອງພຣະອົງອອກຈາກຄວາມມືດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ
ເຂົ້າສູ່ແຮງພະຍາກອນອັນອັດສະຈັນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດບົດທິສິບສີ່.
ບັນດາຄຣິດຈັກໂປຣເຕສຕັງໄດ້ປະຕິເສດແຮງນັ້ນ ແລະ ໂດຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນບຸດສາວຂອງລັດທິຄຳທອລົກໃນປີ 1844.

ການນະມັດສະການຂອງເຢໂຣໂບອາມເປັນແບບຢ່າງພະຍາກອນຂອງລະບົບການນະມັດສະການຄຳທອລົກ,
ແລະໃນເລື່ອງລາວຂອງເຂົາ ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອົດສະຕາເອນເປັນຕົວແທນຂອງລະບົບເທັດຂອງຄຳທອລົ
ກທິພວກໂປຣເຕສຕັງໃນປະຫວັດສາດມົນເລໂຣຕ໌ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຍັງຄົງຢູ່ໃນນັ້ນ.
ສັນຍະລັກຂອງລະບົບນັ້ນຄືການນະມັດສະການດວງອາທິດ.

ບັນດາພົມມະຈັນທິສັດຊື່ແລະສະຫງວນ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຕິດຽນພວກໂປຣເຕສຕັງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບໄປສູ່ອົດທິພົນຂອງຄຳໂຕລົກ
ແລະໄດ້ກາຍເປັນບຸດສາວຂອງໂຣມ. ໃນການສະຖາປະນາລະບົບການນະມັດສະການບອມຂອງເຢໂຣໂບອາມ
ມີຜູ້ພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງມາຈາກຢູດາ ແລະໄດ້ຕິດຽນເຢໂຣໂບອາມ
ອັນເປັນການພາບລ່ວງໜ້າເຖິງບັນດາພົມມະຈັນທິສັດຊື່ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ
ແລະໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຮັບຮູ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເລື່ອງຂອງຜູ້ພະຍາກອນຄົນນັ້ນ
ແລະການຕິດຽນຂອງລາວຕໍ່ເຢໂຣໂບອາມ ເປັນສົງຄົມໃຫ້ຄວາມແຈ້ງຢ່າງຍິ່ງເມື່ອພິຈາລະນາການກະບົດໃນປີ
1863, ແຕ່ເລື່ອງນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຖ້ຳໄວ້ ຈົນກວ່າຈຸດຈົບຈະຖືກວາງໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຕາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ອານາຈັກຂອງເຢໂຣໂບອາມ,
ແລະອົດສະຕາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ ລ້ວນສອດຄ່ອງກັນ, ແລະຮ່ວມກັນແລ້ວພວກມັນໃຫ້ພະຍານສາມປະການ
ກ່ຽວກັບຈຸດອວສານຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດທິສິບສາມ,
ໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນ. ຜູ້ສັດໃນອັດເວນຕິສົມແບບມົນເລໂທ ໃນວັນທີ 22
ເດືອນຕຸລາ ຄ.ສ. 1844 ໄດ້ກາຍເປັນເຂົ້າແຫ່ງໂປຣເຕສຕັງທີ່ແທ້ຈິງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນໃນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງອວສານໃນປີ 1798. ປີ 1798
ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍພະຍາກອນພຣະຄຳພີ, ຄື ສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ແລະເປັນການສະຖາປະນາເຂົ້າແຫ່ງໂປຣເຕສຕັງທີ່ແທ້ຈິງຂອງອັດເວນຕິສົມໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນ

ແມ່ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງການສືບສູດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດອວສານຂອງສົງໄສສະເໝີໂດຍອາໄສການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສນັ້ນ.

ພະຍານເລີ່ມຕົ້ນທັງສາມຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ, ສະໄໝທັນສະໄໝ,
ແລະອົດສະຣາເອນຂອງເຢໂຣໂບອາມ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແຕ່ຍັງມີອີກຈຸດຈົບໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກວາງໄວ້ວ່າ
ກ່ອນຈະນຳສະເໜີຄຳພະຍານຂອງສາດສະດາຜູ້ມີມາຈາກຢູດາ ແລະໄດ້ກ່າວຕໍ່ໜ້າເຢໂຣໂບອາມ.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງຈຸດຈົບທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກລວມເຂົ້າໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນຈຸດຈົບຂອງອານາຈັກເໜືອ
ແລະອານາຈັກໃຕ້ຂອງອົດສະຣາເອນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາດສະດາເອເຊກຣ໌ເອນ.

ບ່ອນຖືກລົມວ່າ ສົງໄສເຮົາກຳລັງຊີ້ແຈງຢູ່ໃນຂະນະນີ້ການກະບົດໃນປີ 1863
ໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍສົງອັນໜ້າກຽດຊັງປະການທຳອິດໃນເອເຊກຣ໌ເອນ ບົດ 8,
ຊຶ່ງແມ່ນຮູບພາບແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວງ. ເມື່ອເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາຈຸດຈົບຂອງອານາຈັກເໜືອແລະອານາຈັກໃຕ້
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອເຊກຣ໌ເອນແລ້ວ ເຮົາຈະມີຫຼັກຖານຫຼາຍເກີນພິຈາລະນາວ່າ ການກະບົດໃນປີ
1863 ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍການກະບົດຂອງອາໂຣນແລະເຢໂຣໂບອາມ,
ແລະວ່າມັນຊື່ອກເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊົວອາຍຸທຳອິດໃນສົງໄສຂອງອັດເວັນຕົສົມແຫ່ງລາໂອດີເກຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າງອ້ອມອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ ເຈົ້າບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ຈົ່ງເອົາໄມ້ອັນໜຶ່ງ ແລະຂຽນໃສ່ມັນວ່າ, ສຳລັບຢູດາ
ແລະສຳລັບບຸດຫຼານແຫ່ງອົສຣາເອນຜູ້ເປັນພວກຂອງເຂົາ; ແລ້ວຈົ່ງເອົາໄມ້ອີກອັນໜຶ່ງ ແລະຂຽນໃສ່ມັນວ່າ,
ສຳລັບໄຢເຊລັບ, ໄມ້ຂອງເອເຟຣາອົມ, ແລະສຳລັບວົງວານອົສຣາເອນທັງໝົດຜູ້ເປັນພວກຂອງເຂົາ;
ແລະຈົນນຳມັນມາຕຳກັນ ອັນໜຶ່ງເຂົ້າກັບອີກອັນໜຶ່ງ ໃຫ້ເປັນໄມ້ອັນດຽວ;
ແລະມັນຈະກາຍເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອບຸດຫຼານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຈະກ່າວກັບເຈົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງແກ່ພວກເຮົາດອກຫລົວ ສົງເຫຼົ່ານີ້ໝາຍເຖິງຫຍັງ? ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ; ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະເອົາໄມ້ຂອງໄຢເຊລັບ ຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງເອເຟຣາອົມ
ແລະບັນດາເຜົ່າຂອງອົສຣາເອນຜູ້ເປັນສະຫາຍຂອງເຂົາ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາໄປຮ່ວມກັບເຂົາ,
ຄືກັບໄມ້ຂອງຢູດາ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄມ້ອັນດຽວ, ແລະມັນຈະເປັນອັນດຽວໃນມືຂອງເຮົາ.
ແລະໄມ້ທີ່ເຈົ້າຂຽນນັ້ນ ຈະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງພວກເຂົາ. ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ; ເບິ່ງແມ່,
ເຮົາຈະເອົາບຸດຫຼານແຫ່ງອົສຣາເອນອອກມາຈາກທຳມະກາງບັນດາຊາດຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄປຢູ່ນັ້ນ,
ແລະຈະຮວບຮວມພວກເຂົາຈາກທຸກດ້ານ, ແລະຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ;

ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍເປັນຊາດດຽວໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ເທິງພູເຂົາຂອງອົດສະຣາເອນ;
ແລະກະສັດອົງດຽວຈະເປັນກະສັດເໜືອເຂົາທັງປວງ; ແລະເຂົາຈະບໍ່ເປັນສອງຊາດອີກຕໍ່ໄປ
ທັງຈະບໍ່ຖືກແບ່ງແຍກເປັນສອງອານາຈັກອີກເລີຍ;
ເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນອີກດ້ວຍຮູບເຄົາລົບຂອງເຂົາ ຫຼືດ້ວຍສົງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງເຂົາ
ຫຼືດ້ວຍການລະເມີດທັງປວງຂອງເຂົາ. ແຕ່ເຮົາຈະຊ່ວຍກູ້ເຂົາອອກຈາກບັນດາບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາ
ບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ຮັດບາບ ແລະຈະຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ສະອາດ: ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນກະສັດເໜືອເຂົາ;
ແລະເຂົາທັງໝົດຈະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ: ເຂົາຈະດຳເນີນຕາມຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາດ້ວຍ
ແລະຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມ.
ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ຢາໂຄບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່; ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ຄືທັງເຂົາ ແລະລູກຫລານຂອງເຂົາ

ແລະລູກຫລານຂອງລູກຫລານຂອງເຂົາ ເປັນນິດ;
ແລະດາວດິເຜີ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຈະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເປັນນິດ. ນອກຈາກນັ້ນ
ເຮົາຈະກະທຳເພິ່ນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິສຸກກັບເຂົາ; ມັນຈະເປັນເພິ່ນທະສັນຍາອັນຖາວອນກັບເຂົາ:
ແລະເຮົາຈະຈັດຕັ້ງເຂົາໄວ້ ແລະເພີ່ມພູນເຂົາ
ແລະຈະຕັ້ງສະຖານນະມັດສະການຂອງເຮົາໄວ້ໃນທຳມກາງເຂົາເປັນນິດ.
ພັບເພະຄຳຂອງເຮົາຈະຢູ່ກັບເຂົາດ້ວຍ: ແມ່ນແທ້ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ
ແລະເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະເຢໂຫວາ
ຜູ້ຊຳລະອົດສະຣາເອນໃຫຍ່ລົງສຸດ ເມື່ອສະຖານນະມັດສະການຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນທຳມກາງເຂົາເປັນນິດ.
ເອເຊກຽນ 37:15–28.